

Hallo hallo hallo, ik ben Antonet van den Bomen

Hoe lang geef je al Muziek op Schootlessen?

Ik geef Muziek op Schootlessen vanaf het moment dat ik de Applicatiecursus Muziek op Schoot, zoals dat toen heette, heb gedaan in Amersfoort. Dat is waarschijnlijk in het jaar 1992 geweest. Inmiddels geef ik al weer ongeveer 17 jaar les op de Lindenberg, Huis van de Kunsten, in Nijmegen. Op woensdagochtend start ik daar 2 keer per jaar een 12- weekse cursus voor kinderen van 1 tot 4 jaar.

Wat was de aanleiding om de opleiding te gaan doen?

Vóór dat ik met de opleiding begon gaf ik al zo'n acht jaar les op verschillende scholen, LOM, ZMLK, Montessorischool waar ik een koor had, een orkest, blokfluitlessen gaf en aan alle groepen Muziek en beweging. Op de LOM ook nog Muziek- en bewegingstherapie. Die goeie ouwe tijd, Heel afwisselend allemaal, maar blijkbaar niet helemaal bevredigend, want na acht jaar vond ik het genoeg. Misschien moest ik heel wat anders gaan doen, geen idee wat overigens. Ik had de

Muziek op Schoot opleiding al wel in het vizier en wilde het wel proberen. Het zou de afsluiting worden van mijn muziekonderwijs carrière dacht ik toen, of een nieuw begin. En dat laatste is het geworden! Ik was meteen verkocht! Alles inspireerde me, het aanbod maar ook de openheid van het docententeam, de groep die meteen aan het knutselen sloeg, soms materialen die al na één les in de prullenbak belandde, maar het mocht de pret niet drukken. Het zette iets in gang wat me nooit meer heeft verlaten. Ik weet nog dat ik toen dacht dat ik graag in zo'n docententeam zou willen werken. Wat een geluk dat ik in 1996 werd gevraagd te solliciteren.

Wat is je het meest bijgebleven van de opleiding?

Wat me het meest is bijgebleven is de aandacht voor het observeren en benaderen van kinderen. In mijn conservatoriumopleiding leerde ik lessen maken die goed in elkaar staken, ook lessenseries en een leerplan, maar goed observeren en waar kun je überhaupt allemaal op letten en hoe benader *jij* de kinderen? Ik had mezelf nog nooit op video gezien, dat was wel confronterend. Het heeft invloed gehad op mijn lesgeven aan alle leeftijden. Misschien was dat wel de belangrijkste reden dat ik ooit de brui wilde geven aan het lesgeven (bedenk ik nu). Het was teveel eenrichtingsverkeer. Ik bedacht (natuurlijk hele leuke) lessen maar de kinderen werden geacht er in mee te gaan.

Inmiddels ben ik, tot volle tevredenheid, al weer lang terug in het onderwijs. Toen ik, jaren na de opleiding, solliciteerde als muziektherapeut voor jonge kinderen met een ontwikkelingsachterstand, gaf ik als proefles een MoS-les. De muziektherapeut aan de kant liet achteraf weten dat hij sinds jaren weer iets nieuws had geleerd! en zo werd ik aangenomen.

Wat is het meest ontroerende wat je ooit in je lessen hebt meegemaakt?

Ik had een jongetje in mijn cursus die kwam met oma. Zijn moeder was verslaafd en inmiddels uit beeld en vader kon het ook niet echt aan. Hij leefde zonder structuur en liep soms de hele dag in pyjama maar als op donderdagochtend oma hem kwam ophalen om met de trein naar de MoS-cursus te gaan, stond hij al klaar met zijn schoenen aan terwijl niemand hem vertelde wat voor dag het was en wat er die dag zou gebeuren. Zij hebben twee cursussen mee gedaan en pas halverwege de 2^e cursus kwam hij een beetje los. Maar na elke keer werd de hele les thuis met oma nagespeeld. Elke les werd dan ook met grote ogen gevolgd. Wie weet wat voor zaadjes daar zijn geplant, denk ik nu nog wel eens.

Wat zijn de hoogtepunten sinds je afgestudeerd bent en hoe zie je de toekomst van MoS in Nederland?

Een hoogtepunt is wel de ontwikkeling van de applicatiecursus naar een erkende post HBO opleiding. En nu ook weer de opleiding in de vorm van een zomerschool waardoor het voor meer mensen beter te behappen is en ze nog weer beter zijn voorbereid op de praktijk omdat ze meteen aan de bak moeten.

De toekomst van MoS zie ik rooskleurig tegemoet. Dat muziek maken met je kind niet alleen plezier oplevert maar ook nog goed is voor de totale ontwikkeling wisten we natuurlijk allang maar wordt gelukkig steeds meer onderbouwd door wetenschappelijk onderzoek. Dat betekent erkenning en dat zal uiteindelijk ook gelden voor de leeftijd van 0 tot 4 jaar. Daarbij is er in Nederland een Stichting MoS met een levendig en zeer actief bestuur die zich enorm inzet om op allerlei manieren bekendheid te geven aan de Muziek op Schootwereld. Daarmee mogen we echt in onze handjes knijpen!

Wie ga je hierna interviewen en waarom?

Ik wil graag Janneke Wijnstra interviewen want zij heeft met mij de de opleiding Muziek en Beweging gedaan aan het Rotterdams Conservatorium. Zij deed daarnaast overigens ook piano als hoofdvak. Ik spreek haar wel eens op een Gehrels studiedag, maar dat is altijd maar even tussendoor. Ik ben benieuwd wat zij ons te vertellen heeft.

Bedankt voor het interview Antonet.